

5. Έχει η συμφωνία για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στον τομέα του εμπορίου (TRIPs) (ΕΕ L 336, της 21ης Νοεμβρίου 1994), η οποία συνήφθη στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) και τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1996, ήτοι μετά την έναρξη ισχύος της κοινοτικής συμφωνίας του 1993 (ΕΕ L 337/1994), την έννοια, υπό το φως του άρθρου 59 της Συμβάσεως της Βιέννης για το δικαίωμα των συνθηκών, ότι υπερिχύει σε περίπτωση ασυμφωνίας των διατάξεων της περί ομώνυμων ονομασιών οίνων προς αυτές της κοινοτικής συμφωνίας του 1993, λαμβανομένου υπόψη ότι και στις δύο συμφωνίες συμβάλλονται τα ίδια μέρη;
6. Πρέπει τα άρθρα 22 έως 24 του τρίτου τμήματος του παραρτήματος Γ της συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), το οποίο περιλαμβάνει τη συμφωνία TRIPs (ΕΕ L 336/1994) και τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1996, να ερμηνευθούν, στην περίπτωση δύο ομώνυμων ονομασιών οίνων που παράγονται σε δύο διαφορετικά κράτη που έχουν συμβληθεί στη συμφωνία TRIPs (τόσο στην περίπτωση που η ομωνυμία αφορά δύο γεωγραφικές ονομασίες που χρησιμοποιούνται και στα δύο συμβαλλόμενα κράτη όσον και όταν αφορά γεωγραφική ονομασία ενός συμβαλλόμενου κράτους και την ομώνυμη ονομασία μιας ποικιλίας που καλλιεργείται παραδοσιακά στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος), υπό την έννοια ότι και οι δύο ονομασίες μπορούν να συνεχίσουν να χρησιμοποιούνται στο μέλλον, εφόσον χρησιμοποιήθηκαν στο παρελθόν από τους αντίστοιχους παραγωγούς, είτε καλοπίστως είτε επί 10 τουλάχιστον έτη πριν από τις 15 Απριλίου 1994 (άρθρο 24 παράγραφος 4), και εφόσον από κάθε ονομασία προκύπτει, με σαφήνεια και κατά τρόπο που δεν παραπλανά τους καταναλωτές, η χώρα ή η περιφέρεια ή η περιοχή από την οποία προέρχεται ο προστατευόμενος οίνος;
1. Αποτελεί, κατά την εξέταση του κατά πόσον υφίσταται μεταβίβαση εγκαταστάσεως κατά το άρθρο 1 της οδηγίας 2001/23/ΕΚ⁽¹⁾ — ανεξάρτητα από το ζήτημα των ιδιοκτησιακών σχέσεων — στην περίπτωση νέας αναθέσεως συμβάσεως εντολής, στο πλαίσιο γενικής θεωρήσεως, προϋπόθεση για τη διαπίστωση της μεταβίβασης του εξοπλισμού εγκαταστάσεως από τον αρχικό στον νέο εντολοδόχο, να δόθηκε ο εξοπλισμός εγκαταστάσεως στον δικαιούχο προς χρήση για την επιδίωξη ίδιου οικονομικού σκοπού; Είναι για τον λόγο αυτό απαραίτητο, για να γίνει δεκτή η μεταβίβαση του εξοπλισμού, να έχει δοθεί στον εντολοδόχο η εξουσία να μπορεί να αποφασίζει, προς ίδιο οικονομικό συμφέρον, σχετικά με το είδος και τον τρόπο χρησιμοποίησης του εξοπλισμού εγκαταστάσεως; Πρέπει, για τον λόγο αυτό να γίνεται διάκριση αναλόγως του αν ο εντολοδόχος παρέχει τις υπηρεσίες «σε» εξοπλισμό ή «με» τον εξοπλισμό του εντολέα;
2. Σε περίπτωση που το Δικαστήριο δώσει καταφατική απάντηση στο πρώτο ερώτημα:
- α) Αποκλείεται να θεωρηθεί ότι ο εξοπλισμός εγκαταστάσεως δόθηκε προς χρήση για την επιδίωξη ίδιου οικονομικού σκοπού, όταν ο εξοπλισμός αυτός δόθηκε στον εντολοδόχο από τον εντολέα μόνον προς χρήση και η συντήρηση, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών δαπανών έχει αναληφθεί από τον εντολέα;
- β) Αποτελεί χρήση από τον εντολοδόχο προς επιδίωξη ίδιου οικονομικού σκοπού το γεγονός ότι ο εντολοδόχος, στο πλαίσιο του ελέγχου επιβατών στα αεροδρόμια, χρησιμοποιεί για τον έλεγχο θύρες κυμάτων ανιχνεύσεως, φορητές συσκευές κυμάτων ανιχνεύσεως και συσκευές ακτινοσκοπήσεως που τέθηκαν στη διάθεσή του από τον εντολέα;

⁽¹⁾ ΕΕ L 82, σ. 16.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Arbeitsgericht Düsseldorf με διάταξη της 5ης Μαΐου 2004 στην υπόθεση Gül Demir κατά Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited και Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG

(Υπόθεση C-233/04)

(2004/C 201/20)

Με διάταξη της 5ης Μαΐου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 3 Ιουνίου 2004, το Arbeitsgericht Düsseldorf, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Gül Demir και Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited και Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας, που ασκήθηκε στις 4 Ιουνίου 2004

(Υπόθεση C-235/04)

(2004/C 201/21)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους D. M. van Beek και G. Valero Jordana, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 4 Ιουνίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να κατατάξει σε ζώνες ειδικής προστασίας για τα πτηνά επαρκή σε αριθμό και επιφάνεια εδάφη για την προστασία όλων των ειδών πτηνών που μνημονεύονται στο παράρτημα I της οδηγίας, καθώς και των αποδημητικών ειδών που δεν μνημονεύονται στο εν λόγω παράρτημα I, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979 περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών ⁽¹⁾,
2. να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ επιβάλλει στα κράτη μέλη την ειδική υποχρέωση να κατατάσσουν εδάφη σε «ζώνες ειδικής προστασίας» (ΖΕΠΠ) για την αποτελεσματική διατήρηση των ειδών που μνημονεύονται στο παράρτημα I της εν λόγω οδηγίας και άλλων αποδημητικών πτηνών των οποίων η έλευση είναι τακτική, προκειμένου να διασφαλιστεί η επιβίωση και η αναπαραγωγή των ειδών αυτών στη ζώνη εξαπλώσεώς τους. Η υποχρέωση αυτή αφορά τουλάχιστον τα πλέον κατάλληλα, όσον αφορά τον αριθμό και την επιφάνειά τους, εδάφη για τη διατήρηση των εν λόγω ειδών, λαμβανομένων υπόψη των αναγκών προστασίας τους. Ο κατάλληλος αριθμός ΖΕΠΠ καθορίζεται αναλόγως του επιδικώμενου σκοπού.

Τα κράτη μέλη διαθέτουν σχετική διακριτική ευχέρεια προσδιορισμού των εδαφών που ανταποκρίνονται καλύτερα στις απαιτήσεις του άρθρου 4 της οδηγίας, οφείλουν, όμως, να στηρίζουν την εκτίμησή τους σε επιστημονικά ορνιθολογικά κριτήρια. Στην περίπτωση της Ισπανίας, ο κατάλογος των σημαντικών για τα πτηνά περιοχών (important bird areas, IBA) που κατάρτισε η Sociedad Española de Ornitología (ισπανική ορνιθολογική εταιρεία) το 1998 (κατάλογος SEO/Birdlife 98) αποτελεί το πλέον τεκμηριωμένο και ακριβές διαθέσιμο σημείο αναφοράς για τον καθορισμό των καταλληλότερων εδαφών για τη διατήρηση και, ειδικότερα, για την επιβίωση και αναπαραγωγή των σημαντικών ειδών. Ο κατάλογος αυτός βασίζεται σε ισορροπημένα ορνιθολογικά κριτήρια, τα οποία επιτρέπουν τον προσδιορισμό των καταλληλότερων τοποθεσιών για τη διασφάλιση όλων των ειδών που μνημονεύονται στο παράρτημα I και άλλων αποδημητικών ειδών, και προσδιορίζει τις σημαντικότερες περιοχές διατήρησης πτηνών στην Ισπανία.

Από τη σύγκριση των στοιχείων του καταλόγου SEO/Birdlife 98 με τις χαρακτηρισμένες ως ΖΕΠΠ από το Βασίλειο της Ισπανίας, τόσο στο σύνολο της ισπανικής επικράτειας όσο και, ειδικότερα, ανά Αυτόνομη Περιοχή, προκύπτει ότι ο αριθμός και η επιφάνεια των εδαφών που έχουν χαρακτηριστεί ΖΕΠΠ είναι μικρότερα από τα επιστημονικώς ενδεδειγμένα για την προστασία των πτηνών κατά το άρθρο 4 της οδηγίας.

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 015/001, σ. 202.

Αίτηση του Tribunale di Cagliari προς έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, υποβληθείσα με διάταξη που εκδόθηκε στις 14 Μαΐου 2004 στην υπόθεση που εκκρεμεί ενώπιον του αυτού-ντος δικαστηρίου μεταξύ Enirisorse SpA και Sotacarbo SpA

(Υπόθεση C-237/04)

(2004/C 201/22)

Με διάταξη της 14ης Μαΐου 2004, που περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 17 Ιουνίου 2004, το Tribunale di Cagliari, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ Enirisorse SpA και Sotacarbo SpA, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να αποφανθεί επί των εξής προδικαστικών ερωτημάτων:

- α) Συνιστά η διάταξη του άρθρου 33 του νόμου 240/02 κρατική ενίσχυση υπέρ της SOTACARBO SpA ασυμβίβαστη προς το άρθρο 87 της Συνθήκης και, εξάλλου, χορηγηθείσα παράνομα, καθόσον δεν κοινοποιήθηκε βάσει του άρθρου 88, παράγραφος 3, της Συνθήκης;
- β) Αντιβαίνει η παρατεθείσα κανονιστική ρύθμιση προς τους κανόνες των άρθρων 43, 44, 48, 49 επ. της Συνθήκης, περί της ελευθερίας εγκαταστάσεως και της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών;

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 14 Ιουνίου 2004

(Υπόθεση C-250/04)

(2004/C 201/23)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Γεώργιο Ζαββό και Michael Shotter μέλη της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, άσκησε στις 14 Ιουνίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2002/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002 ⁽¹⁾, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους (οδηγία για την πρόσβαση), ή εν πάση περιπτώσει μη ανακοινωνώντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.

- Να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα έξοδα.